

اخبار کارگری

نارضایتی کارورزان پرستاری مشهد از شرایط شغلی

کارورزان پرستاری مشهد خواستار احقاق حق و پرداخت حقوق منصفانه شدند. تعدادی از این پرستاران در گفت‌وگو با ایلا گفتند: در نامه‌ای خطاب به رئیس دانشکده پرستاری و مامایی مشهد، خواستار بهبود وضعیت شغلی و کاروری خود شده‌ایم. تاکنون به دادخواهی ما توجهی نکرده‌اند اما امیدواریم به زودی به خواسته‌های ما پاسخ درست و روشن بدهند.

یکی از این کارورزان می‌گوید: ما مجبور به تحمل شیفت‌های کاری کامل هستیم و تمام وظایف یک پرستار را به تمامی برعهده داریم. در صورتی که خطا کنیم یا کاری را سهواً اشتباه انجام دهیم، مثل یک پرستار رسمی بازخواست می‌شویم. اما از حقوق هیچ خبری نیست.

به گفته آنها، مسئولان مربوطه، فقدان بودجه مناسب برای پرداخت چنین حقوقی را مانع استیفاي عدالت می‌دانند در حالی که وقتی نیرویی با جان و دل و تمام وقت کاری می‌کند باید دستمزد بگیرد، حداقل باید پولی به او بدهند تا خرج ایاب و ذهاب را از جیب نپزدازد.

عضو شورای عالی کار خبر داد: ورود به بحث دستمزد ۱۴۰۲ کارگران تا پایان ماه

با وجود فرارسیدن روزهای پایانی دی ماه هنوز خبری از شروع مذاکرات مزدی ۱۴۰۲ نیست. «آیت اسدی» نماینده کارگران در شورای عالی کار در این رابطه می‌گوید: نشست بعدی شورای عالی کار قرار است در روزهای پایانی دی ماه برگزار شود. او می‌گوید: نمایندگان کارگری در نشست قبلی پیشنهاد دادند اولین موضوع جلسه بعدی شورای عالی کار، بحث دستمزد باشد که وزیر نیز با این درخواست موافقت کرد. انتظار داریم در نشست این ماه، با جدیت به بحث دستمزد ۱۴۰۲ ورود شود و کمیته دستمزد نیز شروع به کار کند. به گفته این نماینده کارگری، محاسبه سیدمعیش ۱۴۰۲ الزامی ست و بدون سیدمعیش، بحث‌های مزدی هیچ پایه و اساسی ندارد.

شیفت‌های اجباری پرستاران به دلیل کمبود نیرو

عضو شورای عالی سازمان نظام پرستاری گفت: کمبود نیرو و صدمات جبران‌ناپذیری را به بخش پرستاری و مراکز درمانی کشور وارد کرده و می‌کند. براساس آمارهای ارائه شده، کشور با کمبود شدید نیروی پرستاری روبه‌روست که اگر این کمبود جبران نشود به استانداردهای جهانی نزدیک‌تر خواهیم شد. به گزارش سازمان نظام پرستاری، علیرضا سعادت‌جو افزود: یکی از موانع خدمتی برای پرستاران کمبود شدید نیروی انسانی در پرستاری است. براساس استانداردهای جهانی یکی از معیارهای صحیح در بخش پرستاری این است که به ازای هر تخت، ۵،۵ نفر نیروی پرستاری داشته باشیم.

وی ادامه داد: در یک مقطع زمانی با استخدام نیروی پرستاری این امید ایجاد شد که به استانداردهای قابل قبول نزدیک شویم اما متأسفانه در این دو سال اخیر به دلایل مختلف از جمله مهاجرت پرستاران، ابتلا به کرونا و شهید خدمت شدن آنها بازنشسته شدن پرستاران، افزایش تخت‌های بیمارستانی و... تعداد پرستاران نسبت به هر تخت کاهش قابل توجهی داشته است.

عضو شورای عالی سازمان نظام پرستاری گفت: کمبود نیرو باعث می‌شود، پرستاران مجبور به اشتغال در چند شیفت شوند و گاهی شیفت اجباری هم داشته باشند. این موضوع باعث خستگی بیش از اندازه پرستاران می‌شود و علاوه بر صدمات جسمی و روحی از نظر دوری از خانواده نیز دچار مشکل و آسیب می‌شوند.

دو کارگر بر اثر سقوط بالابر کشته و مصدوم شدند

روز دوشنبه (۱۹ دی ماه) دو کارگر به دلیل نقص فنی دستگاه بالابر از ارتفاع طبقات یک ساختمان نیمه‌کاره واقع در خیابان سازمان آب، به درون چاه آسانسور سقوط کردند که بر اثر آن یک کارگر ساختمانی کشته و یک نفر دیگر مصدوم شد. به گزارش ایلا، نیروهای امدادی مستقر در محل حادثه گزارش داده‌اند که کارگر مصدوم این حادثه که روی سقف بالابر گیر کرده بود نیز به دلیل شدت جراحات روانه بیمارستان شد.

ورشکستگی صندوق‌های بازنشستگی در بهارستان بحرانی جدی ارزیابی شد؛

اعتراف دیرهنگام دولت و مجلس به یک ابرچالش

روز گذشته و در نشست جداگانه، وضعیت حاکم بر صندوق‌های بازنشستگی کشور مورد بحث و بررسی قرار گرفت که نتایج هر دو این نشست‌ها، اعلام آماری نگران‌کننده درباره وضعیت این ابرنهادها در کشور بود. به گزارش «توسعه ایرانی»، دیروز صولت مرتضوی به مجلس رفت تا گزارش کمیسیون اجتماعی درباره صندوق‌های بازنشستگی و چالش‌های موجود بر سر راه آنها را بشنود و راهکارهای دولت برای حل این معضلات را ارائه دهد. از سوی دیگر هم هاشم موسوی با حضور در جمع کارفرمایان کشور، به تشریح وضعیت بحرانی صندوق‌های تأمین اجتماعی پرداخت و خواستار همفکری کارفرمایان برای حل این مشکلات شد.

بدهی ۵۰۰ هزار میلیارد تومانی دولت به صندوق‌های بازنشستگی تا سال ۹۹

همزمان با حضور وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در مجلس، گزارش کمیسیون اجتماعی با عنوان «ارزیابی ابعاد چالشی صندوق‌های بازنشستگی و عملکرد دستگاه‌های اجرایی مربوط» توسط حسن لطفی قرائت شد. در بخشی از این گزارش آمده است: به استناد گزارش تفریح بودجه سال ۱۴۰۰، میزان کل مطالبات صندوق‌های بازنشستگی تا پایان سال ۱۳۹۹ بالغ بر پنج میلیارد و ۱۲ میلیون و ۲۰۹ هزار و ۲۸۹ میلیون ریال بوده که ۷۶ درصد از میزان کل مطالبات مربوط به سازمان تأمین اجتماعی، ۱۲ درصد مربوط به موسسه صندوق حمایت و بازنشستگی کارکنان فولاد، ۱۰ درصد مربوط به صندوق بازنشستگی کشوری و ۲ درصد مربوط به صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر است.

در ادامه این گزارش تأکید شده که بررسی‌ها نشان می‌دهد ضرب پستی‌بانی سازمان تأمین اجتماعی، به‌عنوان بزرگ‌ترین صندوق بازنشستگی کشور، ۴،۵۱ است که نزدیک به حداقل نسبت پستی‌بانی برای عدم ورشکستگی یک سازمان بیمه‌ای است. این نسبت در صندوق بازنشستگی کشوری ۰،۶۵ و در صندوق حمایت و بازنشستگی کارکنان فولاد ۰،۰۷ است که از وخامت وضعیت این صندوق‌ها حکایت دارد.

این گزارش، وجود موانع ساختاری نظیر عدم تحقق نظام چندلایه تأمین اجتماعی که هزینه‌های قابل توجهی خارج از اصول بیمه‌ای را به صندوق‌ها تحمیل کرده، شیوه اداره و مدیریت دارای صندوق‌ها، نرخ بیکاری بالا که موجب کاهش ورودی‌های جدید و در نتیجه کاهش نسبت پستی‌بانی در صندوق‌ها شده، تورم فزاینده ناشی از ناکارآمدی نظام اقتصادی که تعهداتی خارج از اصول بیمه‌ای را به صندوق‌ها تحمیل کرده را از جمله عواملی دیده که در قالب مشکلات ساختاری، ناترازی صندوق‌ها را تشدید کرده است.

در ادامه این گزارش آمده است: طبق بند ۴ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، سازمان خصوصی‌سازی باید سهام شرکت‌های دولتی را به بخش خصوصی واگذار و منابع آن را در اختیار صندوق‌های بازنشستگی قرار می‌داد. صرف‌نظر از آن که طی سال‌های

گذشته و برخلاف قانون مستقیماً سهام این گونه شرکت‌ها به صندوق‌های بازنشستگی واگذار شده، طبق گزارش دیوان محاسبات کل کشور از ۲۸۵ شرکت مورد بررسی در انتهای سال ۱۴۰۰ حدود ۴۹ شرکت معادل ۱۷ درصد زیان‌ده و ۲۶ شرکت مشمول ماده ۱۴۱ قانون تجارت بوده‌اند. این موضوع بدان معناست که عمدتاً انتقال دارایی‌ها در قالب شرکت‌های زیان‌ده و بعضاً غیرفعال به صندوق‌ها، بابت رد دیون صورت گرفته که نه تنها کمکی به تأمین مالی بابت پرداخت حقوق و مزایای بازنشستگان و پرداخت سایر دیون صندوق نکرده بلکه صندوقی را که در تأمین منابع با مشکلات جدی روبه‌رو بوده با چالش‌های اساسی مرتبط با این شرکت‌ها (مانند بهره‌وری پایین، دارایی‌ها و اموال مازاد و غیرمولد، زیان انباشته، نیروی انسانی مازاد و...) مواجه کرده است.

در بخش جمع‌بندی و پیشنهادهای این گزارش هم آمده است: به نظر می‌رسد محاسبات فنی صندوق‌های تأمین اجتماعی و سیاست‌گذاری برای انجام این دست‌آورد محاسبات، مهمترین شاخص در دوام و عدم ورشکستگی صندوق‌های تأمین اجتماعی است. هر چه ورودی و حق بیمه و کسورات پردازان صندوق‌های کاری از جمله صندوق تأمین اجتماعی بیشتر باشد، پویایی، کیفیت و دوام صندوق افزایش می‌یابد. لذا اکنون مهمترین مسأله صندوق‌های بازنشستگی ورودی آنهاست. نرخ پایین ضرب پستی‌بانی و کاهش مداوم آن طی چند سال اخیر نشان از آن دارد که عدم موفقیت سیاست‌گذاران کلان در حوزه ایجاد اشتغال خالص در کشور را می‌توان از جمله دلایل عمده در رخداد وضعیت فعلی صندوق‌های بازنشستگی دانست.

کسری ۷۵۹ هزار میلیاردی منابع تأمین اجتماعی و صندوق کشوری در افاق ۱۴۰۵

پس از قرائت این گزارش، «صولت مرتضوی» وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: مشکلاتی که در گزارش کمیسیون اجتماعی بود، ناشی از ناترازی‌ها می‌شود است. یکی از ناترازی‌ها نسبت پستی‌بانی و نسبت تعداد بیمه پردازان و مستمری‌بگیران در صندوق‌های مختلف کشوری، شناسگری و تأمین اجتماعی است تا جایی که تا سال ۱۳۶۰ تقریباً نسبت پستی‌بانی ۱۲ به یک بوده اما هم‌اکنون گزارش‌ها حاکی از این است که در سال ۱۴۰۰ نسبت پستی‌بانی صندوق‌های تأمین اجتماعی به ۳،۲ نفر کاهش پیدا کرده است.

وی افزود: مشکل دیگر شکاف منابع و مصارف صندوق‌های بازنشستگی است. منابع ما در سال ۹۴ حدود ۵۶ همت (هزار میلیارد تومان) بوده و مصارف ۷۳ همت و ۱۳۱ درصد مصارف نسبت به منابع افزایش داشته است. در سال ۱۴۰۰، تقریباً ۲۵۹ همت جمع منابع نقدی ما بوده و ۳۷۵ همت مصارف و ۱۴۸ درصد ضرب عملکرد ما است.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی افزود: در افاق ۱۴۰۵ متأسفانه با مشکل بسیار جدی مواجه هستیم. اگر با همین فرمان پیش برویم ۷۵۹ همت در افاق ۱۴۰۵ کسری منابع صندوق تأمین اجتماعی و صندوق کشوری خواهیم داشت.

این صندوق‌ها تصریح کرد: انتصابات معلوم نیست بر چه اساسی بوده است؟ شرکتی که کاملاً فنی است فردی با مدرک جغرافیا آن را مدیریت می‌کند یا با مدرک فلسفه یک هلدینگ صنعتی را مدیریت می‌کند.

صندوق‌های بازنشستگی نیاز به سهام‌داری و اصلاحات پارامتریک دارند

همچنین رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس نیز خواستار اصلاح سهام‌داری و پارامتریک در صندوق‌های بازنشستگی شد. محمدرضا پورابراهیمی گفت: در موضوع مربوط به مباحث صندوق‌های تأمین اجتماعی و بازنشستگان دو نکته اساسی مطرح است. اولین نکته‌ای که باید انجام شود اصلاحات مربوط به حوزه تصمیمات اقتصادی در زیرمجموعه‌های این شرکت‌هاست.

وی ادامه داد: بخش زیادی از منابع این صندوق‌ها به دلایل مختلف به جهت اینکه بتواند تعهدات بلندمدت آنها را ایفا کند، نیازمند سرمایه‌گذاری است. مجموعه‌های بزرگ سرمایه‌گذاری که توسط این صندوق‌ها انجام شده و ذیل وزارت رفاه چهار صندوق اصلی وجود دارد. بررسی‌ها نشان می‌دهد که نرخ بازده سرمایه‌گذاری در آنها عدد بسیار پایینی است و اساساً یک سسوم نرخ بازده بدون ریسک در اقتصاد کشور هم نمی‌شود که مفهوم آن این است که بخشی از این منابع به دلایل مختلف از بین می‌رود.

این نماینده مجلس اظهار داشت: مدل اصلی در تصمیمات اقتصادی جدا شده از نگاه‌داری و حرکت به سمت سهام‌داری این صندوق‌هاست. شاه کلید تصمیمات مهم اداره بنگاه اقتصادی باید در مجموعه وزارت کار باشد که البته مقاومت شدیدی در این مجموعه‌ها در خصوص تصمیمات اتخاذی می‌شود.

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس گفت: اصلاحات پارامتریک نیز از موضوعات مهمی است که باید در برنامه هفتم مدنظر قرار گیرد و تصمیم‌گیری در خصوص آن اتخاذ شود. نماینده کرمان در مجلس اظهار داشت: درباره صندوق بازنشستگی کارکنان مس باید گفت متأسفانه اخیراً به واسطه تصمیم غیر کارشناسی و خلاف قانون این مجموعه صندوق بازنشستگی را بر اساس تصمیمی در داخل وزارت رفاه، دولتی اعلام کردند. صحبت ما این است که با چه معیاری این موضوع انجام شد؟

مهدی عیسی‌زاده ادامه داد: بحران صندوق‌های بازنشستگی یکی از موضوعاتی است که با آن درگیر هستیم. کارشناسان همه برای این موضوع بحران آفرین ابراز نگرانی کرده‌اند و از آن به‌عنوان یک ابرچالش در اقتصاد ایران نام می‌برند. وابستگی روزافزون و نگران‌کننده صندوق‌های بازنشستگی به منابع دولتی و بودجه عمومی از جمله مهمترین نشانه‌های ورشکستگی آنها به شمار می‌آید و هیچ راه‌حل مهمی برای راهی از این معضل پیدا نشده است.

وی تصریح کرد: ما ۱۸ صندوق بازنشستگی داریم و از این ۱۸ صندوق فقط دو صندوق قانون دارد و مابقی براساس آیین‌نامه و دستورالعمل داخلی اداره می‌شوند. اگر این روند ادامه یابد سرمایه‌های بازنشستگان و شافلاشی که ۳۰ سال کار کرده و این اموال را به صندوق بازنشستگی ارائه کرده‌اند، نابودی می‌شود.

نماینده میانسواد در مجلس با انتقاد از زمان‌بندی بودن اکثر صندوق‌های بازنشستگی مطرح کرد: از مجموع ۱۸۷ شرکت بازنشستگی ۴۳ شرکت سودآور است. بعضی از شرکت‌های زیان‌ده از شرکت‌های سودده پول می‌گیرند تا تعادل برقرار شود. کج‌اندیا این عدالت است؟ وی افزود: برخی صندوق‌های بازنشستگی مانند کشوری به دولت‌ها به بودجه وابسته هستند و اگر روزی پول اینها پرداخت نشود، قادر به ادامه حیات نیستند. عیسی‌زاده با انتقاد از برخی از انتصابات در هلدینگ‌های اقتصادی زیرمجموعه

طبق گزارش تفریح بودجه سال ۱۴۰۰، کل مطالبات صندوق‌های بازنشستگی تا پایان سال ۱۳۹۹ بالغ بر پنج میلیارد و ۱۲ میلیون و ۷۶۶ میلیارد ریال بوده که ۷۶ درصد از میزان کل مطالبات مربوط به تأمین اجتماعی بوده است

میلیارد تومان به تأمین اجتماعی بدهکار است. این صندوق چگونه می‌تواند خود را راهبری کند و همسان‌سازی بازنشستگان را اجتماعی انجام دهد. بابایی کارنامی عنوان کرد: دخالت دولت در عزل و نصب‌های شرکت‌های وابسته به صندوق‌های تأمین اجتماعی و صندوق‌های بازنشستگی کشوری یکی دیگر از مسائل و مشکلات موجود است.

در دهه تشدید بحران‌های تأمین اجتماعی قرار داریم

موضوع وضع بحرانی صندوق‌های بازنشستگی البته به مجلس خلاصه نشد و در نشست بین مسئولان سازمان تأمین اجتماعی و کارفرمایان نیز مورد بحث قرار گرفت. «میرهاشم موسوی» مدیر عامل تأمین اجتماعی در جلسه شورای مقررات‌زایی و وحدت‌رو به این سازمان که با حضور نمایندگان اتاق بازرگانی، اتاق تعاون، کلان‌عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی و اتاق اصناف ایران برگزار شد، مهم‌ترین مسأله کشور در حال حاضر را مسأله تولید دانست و با اشاره به اینکه کارگران و کارفرمایان صاحبان اصلی سازمان تأمین اجتماعی هستند، گفت: اگر تولید راه بیافتد، رکود از بین می‌رود، تورم از بین می‌رود و نقدینگی سامان می‌یابد. مهم‌ترین بخش تولید هم فضای کسب‌وکار است که نظام بیمه‌ای، نظام بانکی و نظام مالیاتی باید تسهیل کننده آن باشند. اگر تولید راه بیافتد هم بسر تحریم و هم بر موانع توسعه غلبه پیدا خواهیم کرد.

وی با تأکید بر اینکه حتماً باید اصلاحاتی در سازمان تأمین اجتماعی داشته باشیم، گفت: صندوق تأمین اجتماعی در دهه ۸۰ وضع خوبی داشت و به نوعی فراوانی منابع بود. دهه ۹۰ آغاز بحران کسری نقدینگی بود و دهه پیش‌رو، دهه تشدید بحران‌های صندوق است و از این جهت دیگر با روش‌های مرسوم تأمین مالی، امکان مدیریت صندوق ممکن نخواهد بود. باید تدبیری بیاندیشیم که اگر نمی‌توانیم مشکلی از کارگران و خدمات‌گیرندگان حل کنیم، حداقل منابع ایجاد کنیم.

